

לְאִמְשָׁכָא מַנְיֵיהוּ בְרַכָּאן לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
דְּאַתְבְּרָכָא מַנְיֵיהוּ. אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי,
לְמַצְפֵּי וּלְחַפְּאָה לְאַנוּן בְּרַכָּאן דְּנַחְתוּ מִתַּמָּן
לְתַתָּא.

הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם, דְּכָל תּוֹקֶפְהָא וְחִילָאָה
וְקִיּוּמָהּ, אִיהוּ בַשָּׁמַיִם. בְּגִין דְּכַד
יּוֹבְלָא אֶפְתַּח מְבוּעֵי דְכָל אֵינוּן תְּרַעֲוִין, כְּלֵהוּ
קִיּוּמֵי בַשָּׁמַיִם. וְכִיּוֹן דְּשָׁמַיִם נְטִיל כָּל אֵינוּן
נְהוּרִין דְּנִפְקֵי מִיּוֹבְלָא, כְּדִין אִיהוּ זֶן וְאַשְׁקֵי
לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדָא דְצַדִּיק חַד.

וְכִיּוֹן דְּדָא אֶתְעַר לְגַבְהָ, כְּמָה אֵינוּן דְּקִיּוּמָן
בְּכָל סְטָרִין לְאַתְשָׁקָהּ וּלְאַתְבְּרָכָא
מִתַּמָּן. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תהלים קד) הַכְּפִירִים
שׂוֹאֲגִים לְטָרְף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם. וְכִדִּין,
אִיהִי סְלִקָא בְרָזָא דְרִזִּין כְּדָקָא חֲזִי (ר"א ל"ג ל"ה),
וּמְקַבְּלָא עֲדוּנִין מִבְּעֵלָה כְּדָקָא יְאוּת, וְכֵלְהוּ
דְּקִיּוּמִין בְּכָל סְטָרִין עֲמָדֵי בְּלַחֲוֹדֵייהוּ, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר, וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ, דְּכַתִּיב,
וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָּל אִישׁ מֵעֲלֵי, וּלְבַתֵּר דְּאִיהִי
מְקַבְּלָא עֲדוּנִין מִבְּעֵלָה, כְּלֵהוּ אֶתְשַׁקְּוּ
לְבַתֵּר וְאַתְזַנּוּ. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תהלים קד) יִשְׁקוּ
כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאִם.

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח קָרָא בְּאַלְיָהוּ, דְּכַתִּיב, (מלכים א
יז) וַיִּקְרָא אֶל ה' וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי הַגֹּם
עַל הָאֱלֹמְנָה אֲשֶׁר אָנִי מִתְגַּוְרֵר עִמָּה הֲרַעוּת
לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ. תָּא חֲזִי, תְּרִי הוּוּ דְקָאֲמַרִּין
מְלִין לְקַבִּיל קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מִשָּׁה וְאַלְיָהוּ.
מִשָּׁה אָמַר, (שמות ה) לָמָּה הֲרַעוּת לְעַם הַזֶּה.
וְאַלְיָהוּ אָמַר, הֲרַעוּת לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ,
וְתַרְוֵייהוּ מְלָה חֲדָא קָאֲמַרוּ.

כְּמָה טְעָמָא. אֶלָּא רְזָא אִיהוּ. מִשָּׁה אָמַר,
לָמָּה הֲרַעוּת, מָאִי טְעָמָא. אֶלָּא, בְּגִין
דְּאַתְיָהִיב רְשׁוֹ לְסִטְרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה

הַעֲלִיּוּנִים לְמִשְׁךָ מֵהֶם בְּרַכּוֹת
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל שְׂמִתְבְּרַכַת מֵהֶם.
אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי, לְצַפּוֹת
וּלְחַכּוֹת לְאוֹתָן בְּרַכּוֹת שְׂוִירְדוֹת
מִשָּׁם לְמַטָּה.

הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם, שְׂכָל תּוֹקֶפָה
וְקִיּוּמָהּ וְחִילָהּ הוּא בַשָּׁמַיִם.
מִשׁוּם שְׂפָאֲשֵׁר הַיּוֹבֵל פּוֹתַח
הַמְּעִינּוֹת שֶׁל כָּל אוֹתָם הַשְּׁעָרִים,
כְּלָם עוֹמְדִים בַשָּׁמַיִם. וְכִיּוֹן
שְׂשָׁמַיִם נוֹטְלִים כָּל אוֹתָם אוֹרוֹת
שְׂוִיצָאִים מִהַיּוֹבֵל, אִזּוּ הוּא זֶן
וּמִשְׁקָה אֶת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי
צַדִּיק אַחַד.

וְכִיּוֹן שְׁזָה מִתְעוֹרֵר אֵלֶיךָ, כְּמָה
הֵם שְׂעוֹמְדִים בְּכָל הַצְּדָדִים
לְהַיּוֹת מִשְׁקִים וּלְהַתְּבַרֵךְ מִשָּׁם,
כְּמוֹ שְׂנֹאֲמַר הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים
לְטָרְף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם. וְאִזּוּ
הִיא עוֹלָה בְּסוּד הַסּוּדוֹת כְּרִאוּי
(ל"ז), וּמְקַבְּלַת עֲדוּנִים מִבְּעֵלָה
כְּרִאוּי, וְכָל הַעוֹמְדִים בְּכָל
הַצְּדָדִים עוֹמְדִים לְבַדָּם, כְּמוֹ
שְׂנֹאֲמַר וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ,
שְׂפִתוֹב וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָּל אִישׁ
מֵעֲלֵי. וְאַחַר שְׂהִיא מְקַבְּלַת
עֲדוּנִים מִבְּעֵלָה, כְּלָם נִשְׁקִים
לְאַחַר מִכָּן וְנִזְוֹנִים, כְּמוֹ שְׂנֹאֲמַר
יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
פְרָאִים צְמָאִם.

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח הַפְּסוּק בְּאַלְיָהוּ,
שְׂפִתוֹב (מלכים א-יז) וַיִּקְרָא אֶל ה'
וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי הַגֹּם עַל הָאֱלֹמְנָה
אֲשֶׁר אָנִי מִתְגַּוְרֵר עִמָּה הֲרַעוּת
לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ. בָּא רָאָה, שְׂנִיִּם
הָיוּ שְׂאֲמַרוּ דְּכָרִים כְּנִגְדַּת הַקְּדוּשׁ
כְּרִיךְ הוּא, מִשָּׁה וְאַלְיָהוּ. מִשָּׁה
אָמַר (שמות ה) לָמָּה הֲרַעַתָּה לְעַם
הַזֶּה. וְאַלְיָהוּ אָמַר, הֲרַעוּת
לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ. וּשְׂנִיָּהֶם אָמַרוּ
דְּכַר אַחַד.

כְּמָה הַטְּעַם? אֶלָּא סוּד הוּא. מִשָּׁה
אָמַר לָמָּה הֲרַעַתָּה, מָה הַטְּעַם?
אֶלָּא מִשׁוּם שְׂנִתְנָה רְשׁוֹת לְצַד

עֲלִייהוּ דִּישְׂרָאֵל, הִרְעוּת, יְהִבֵּת רְשׁוֹ לְסִטְרָא
אַחְרָא דְרַע, לְמִשְׁלַט עֲלִייהוּ. אֲלִיְהוּ אָמַר,
הִרְעוּת יְהִבֵּת רְשׁוֹ לְסִטְרָא דְרַע, לִיטוּל
נִשְׁמַתָּא דְדָא. וְדָא הוּא הִרְעוּת, וְכֹלָא רְזָא
חָדָא.

תָּא חֲזִי, אֲלִיְהוּ אָמַר, הָגַם עַל הָאֲלֻמְנָה
אֲשֶׁר אָנִי מִתְגַּוְרֵר עִמָּה. בְּגִין דְקִדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא אָמַר לִיה לְאֲלִיְהוּ, הִנֵּה צְוִיתִי שָׁם
אִשָּׁה אֲלֻמְנָה לְכַלְפֵּלָךְ. וְכֹל מָאן דִּזֵּן וּמְפָרְגִס
לְמָאן דְאֶצְטְרִיךְ לִיה, וְכֹל שְׁפִן בְּיוֹמֵי דְכַפְנָא,
הָא אַתְאַחִיד בְּאִילָנָא דְחַיִּי, וְגָרִים לִיה חַיִּים
וְלִבְנוֹי, וְהָא אוֹקִימְנָא. וְהִשְׁתָּא אֲלִיְהוּ אָמַר,
כֹּל מָאן דְקָיִים נִפְשָׁא בְעֵלְמָא, זְכִי לִיה חַיִּים
וְזְכִי לְאַתְאַחֲדָא בְּאִילָנָא דְחַיִּי. וְהִשְׁתָּא
שְׁלֵטָא אִילָנָא דְמוֹתָא סִטְרָא דְרַע עַל
הָאֲלֻמְנָה דְאַנְתָּ פְקֻדָתָ לְמִיזֵן לִי. בְּגִין כִּף
הִרְעוּת (לְמָה הִרְעוּת).

וְאִי תִימָא דְרַע לָא אַתְעֵבִיד לְבַר נִשְׁ מַעַם
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. תָּא חֲזִי, בְּזַמְנָא דְבַר
נִשְׁ אָזִיל לִימִינָא, נְטִירוֹ דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
תְדִיר לְגַבִּיָּה, וְלָא יְכִיל סִטְרָא אַחְרָא
לְשִׁלְטָאָה עֲלִיָּה. וְהָאִי רַע אַתְפְּפִיא קַמִּיָּה,
וְלָא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה. וְכִיּוֹן דְנִטְרָא דְקִדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא אַתְעֵבֵרָא מִנִּיָּה, בְּגִין (דף רט ע"א)
דְאִיְהוּ אַתְדַּבֵּק בְּרַע, פְּדִין הִהוּא רַע, כִּיּוֹן
דְחַמֵּי דְלָאוּ עִמִּיָּה נְטִירוֹ, כְּדִין שְׁלִיט עֲלִיָּה,
וְאַתִּי לְשִׁיצָאָה לִיָּה, וְכְדִין אַתְיְהִיב לִיָּה רְשׁוֹ,
וְנִטִּיל נִשְׁמַתִּיָּה.

מִזְשָׁה אָמַר לְמָה הִרְעַתָּה, דְאַתְיְהִיב לִיָּה רְשׁוֹ
לְסִטְרָא דְרַע, לְמִשְׁלַט עֲלִייהוּ
דִּישְׂרָאֵל, לְמָהוּי בְשַׁעְבוּדָא דִּילִיָּה. דְבַר אַחַר
לְמָה הִרְעַתָּה, דְחַמָּא כְּמָה מְנַהוֹן דְהוּוּ מִתִּין,
וְאַתְמַסְרוּ בְּסִטְרָא דְרַע.

הָאֲחַר לְשִׁלְט עַל יִשְׂרָאֵל.
הִרְעַתָּה - נִתְתָּ רְשׁוֹת לְצַד
הָאֲחַר שֶׁל רַע לְשִׁלְט עֲלֵיהֶם.
אֲלִיְהוּ אָמַר הִרְעוּת - נִתְּן רְשׁוֹת
לְצַד הָרַע לְטַל נִשְׁמַתוֹ שֶׁל זֶה,
וְזֶהוּ הוּא הִרְעוּת, וְהַכֵּל סוּד
אַחַד.

בָּא רָאָה, אֲלִיְהוּ אָמַר, הָגַם עַל
הָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר אָנִי מִתְגַּוְרֵר
עִמָּה. מִשׁוּם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אָמַר לוֹ לְאֲלִיְהוּ, הִנֵּה
צְוִיתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמְנָה
לְכַלְפֵּלָךְ, וְכֹל מִי שֶׁזֵּן וּמְפָרְגִס
לְמִי שֶׁצְרִיךְ לוֹ, וְכֹל שְׁפִן בְּיַמֵּי
רַעַב, הֵרִי נֶאֱחָז בְּעֵץ הַחַיִּים,
וְגוֹרֵם לוֹ וּלְבָנָיו חַיִּים, וְהִנֵּה
בְּאַרְנוֹ. וְעַכְשָׁו אֲלִיְהוּ אָמַר, כֹּל
מִי שֶׁמְקַיֵּם נֶפֶשׁ בְּעוֹלָם, זֹכֵה
לוֹ חַיִּים, וְזֹכֵה לְהֶאֱחָז בְּעֵץ
הַחַיִּים, וְעַכְשָׁו שׁוֹלֵט עַץ
הַמָּוֶת, הִצַּד שֶׁל רַע, עַל
הָאֲלֻמְנָה שֶׁאַתָּה צְוִיתָ לְזוֹן
אוֹתִי, מִשׁוּם כִּף הִרְעוּת וּלְמָה
הִרְעַתָּה.

וְאִם תִּאמַר שֶׁרַע לֹא נַעֲשֶׂה
לְאִישׁ מִעַם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא -
בָּא רָאָה, בְּזַמַּן שֶׁאַדָּם הוֹלֵךְ
לְיָמִין, שֶׁמִּירְתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד אֲצִלוֹ, וְלֹא
יְכוּל הִצַּד הָאֲחַר לְשִׁלְט עֲלָיו,
וְהָרַע הַזֶּה נִכְנַע לְפָנָיו וְלֹא יְכוּל
לְשִׁלְט. וְכִיּוֹן שֶׁשְׁמִירַת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹבְרַת מִמֶּנּוּ, מִשׁוּם
שֶׁהוּא נִדְבֵּק בְּרַע, אֲזַי אוֹתוֹ
הָרַע, כִּיּוֹן שֶׁרֹאָה שֶׁאֵין עִמּוֹ
שְׁמִירָה, אֲזַי שׁוֹלֵט עֲלָיו וְכֹא
לְהִשְׁמִיד אוֹתוֹ, וְאֲזַי נִתְּנָת לוֹ
רְשׁוֹת וְנוֹטֵל אֶת נִשְׁמַתוֹ.

מִזְשָׁה אָמַר לְמָה הִרְעַתָּה,
שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוֹת לְצַד הָרַע לְשִׁלְט
עַל יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת בְּשַׁעְבוּד
שֶׁלוֹ. דְבַר אַחַר לְמָה הִרְעַתָּה -
שֶׁרָאָה כְּמָה מִהֵם שֶׁהָיוּ מִתִּין
וְנִמְסְרוּ לְצַד הָרַע.

בא ראה, בשעה שהטוב מתעורר, שהוא הימין, כל השמחה וכל הטוב וכל הכרכות נמצאות, והכל הוא בחדשאי, כמו שבארנו שאומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחדשאי, וזה הסוד, משום [שזוהי יחוד] שאז הוא היחוד כראוי.

אמר רבי חייא, וכי אליהו, פיון שהוא גזר והקדוש ברוך הוא מקים, והוא גזר על השמים שלא להוריד טל ומטר, איך הוא פחד מאיזבל ששלחה לו, שכתוב (מלכים-א ט) כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם, ומיד פחד וברח על נפשו?

אמר לו רבי יוסי, הנה פרשיה שהצדיקים לא רוצים להטריח את רבונם במקום שנוק נמצא [ו] לעין, כמו ששמאל, שכתוב (שמואל-א ט) איך אלך ושמע שאול והרגני. אמר לו, עגלת בקר תקח בידך, משום שצדיקים לא רוצים להטריח את רבונם במקום שנמצא נוק. אף כן אליהו, פיון שראה שנוק נמצא, לא רצה להטריח את רבונו.

אמר לו, אני שמעתי דבר, שהנה באליהו לא כתוב בו ויירא וילך אל נפשו, אלא וירא, ראה ראה. ומה ראה? אלא ראה שהנה מפמה שנים הולך אחריו מלאך המות, ולא נמסר בידו, ועכשו וילך אל נפשו. מה זה וילך אל נפשו? הלא לקיום הנפש, ומי הוא? עץ החיים להדבק שם.

בא ראה, כלם כתוב את נפשו, וכאן כתוב אל נפשו, וסוד זה שמעתי, שאמר רבי שמעון, כל הנשמות של העולם, כלם יוצאים מאותו נהר ששופע ויוצא, ואת כלם הוא לוקח אותו צרור החיים,

מההוא נהר דנגיד ונפיק,

תא חזי, בשעתא דטוב אתער, דאיהו ימינא, כל חידו, וכל טיבו, וכל ברכאן משתפחן, וכלא בחדשאי איהו, כמה דאוקמוה, דאמרי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחדשאי, ורזא דא בגין (ס"א דהאי איהו יחודא) דאיהו פדין יחודא כדקא חזי.

אמר רבי חייא, וכי אליהו, פיון דאיהו גזר, וקודשא בריך הוא מקיים. ואיהו גזיר על שמיא, דלא לאחתא מטרא וטלא, היך דחיל איהו מאיזבל, דשדרת ליה. דכתיב, (מלכים א ט) פי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם, ומיד דחיל וערק על נפשיה.

אמר ליה רבי יוסי, הא אוקמוה, דצדיקיא לא בעאן לאטרחא למאריהון, באתר דנזקא אשתפחת (ליה) לעינא. כגוונא דשמואל, דכתיב, (שמואל א ט) איך אלך ושמע שאול והרגני, אמר ליה, עגלת בקר תקח בידך. בגין דצדיקיא לא בעאן לאטרחא למאריהון באתר דנזקא אשתפח. אוף הכי אליהו, פיון דחמא דנזקא אשתפח, לא בעי לאטרחא למאריהו.

אמר ליה, אנא מלה שמענא, דהא באליהו לא כתיב ביה ויירא וילך אל נפשו, אלא (מלכים א ט) וירא. ראה חמא, אלא חמא דהא מפמה שנין אזל בתריה מלאך המות, ולא אתמסר בידיה. והשתא וילך אל נפשו, מאי וילך אל נפשו, אזל לקיומא דנפשא, ומאן איהו אילנא דחיי לאתדבקא תמן.

תא חזי, פלהו כתיב את נפשו, והכא כתיב אל נפשו, ורזא דא שמענא, דאמר רבי שמעון, כל נשמתין דעלמא, פלהו נפקי

וְכִלְהוּ נְקִיט לֹוֹן הֵהוּא צְרוּרָא דְחַיִּי, וְכַד
נוקבא אתעפרת מן דכורא, פלהו
בתיאובתא דתרין סטרין, בתיאובתא
דנוקבא לגבי דכורא, וכד תיאובתא דדכורא
נפקא ברעותא, כדין אינון נשמתינ בקיומא
יתיר, כגין דכלא בתיאובתא ורעו דאילנא
דחייא. ואליהו, כגין דהיה מההוא רעותא
יתיר מפר נש אתרא, אתקיים.

ובגין כף אל נפשו כתיב, ולא כתיב את
נפשו. דהא את נפשו דא היא נוקבא.
ואי תימא ואל האשה אמר, פללא דדכר
ונוקבא. פד היא כגו דכורא, כדין ואל
האשה אמר. את האשה, נוקבא בלחודתא,
ולא כלילו דדכורא. כגוונא דא אל נפשו,
דכר בלחודוי, את נפשו נוקבא בלחודתא
ולא כלילו דדכורא. וכגין דאיהו מסטרא
דדכורא יתיר מכל בני עלמא, אתקיים
בקיומיה יתיר, ולא מית כשאר בני עלמא.
כגין דכלא איהו מאילנא דחיי, ולא כגו
עפרא. וכגין דא אסתלק לעילא, ולא מית
פארח כל בני עלמא. דכתיב, (מלכים ב ב) ויעל
אליהו בסערה השמים.

תא חזי, מה כתיב והנה רכב אש וסוסי
אש וגו', דהא כדין אתפשט גופא מן
רוחא, ואסתלק דלא כשאר ארח בני עלמא.
ואשתאר מלאכא קדישא, כשאר קדישי
עליונין, ועביד שליחותא בעלמא. והא
אוקמוה, דנסין דעבד קדשא כרין הוא
בעלמא, על ידיה אתעבידן.

והא חזי, מה כתיב, (מלכים א יט) וישאל את
נפשו. בקדמיתא, וילך אל נפשו,
כמה דאתמר בקיומא. והכא את נפשו
למות, אילנא דביה שריא מותא. ותמן אתגלי עליה קדשא כרין הוא,

וכשהנקה מתעפרת מן הזכר,
כלם בתשוקת שני הצדדים,
בתשוקת הנקה לזכר,
וכשתשוקת הזכר יוצאת כרצון,
או אותן הנשמות בקיום יותר,
משום שהכל בתשוקה ורצון של
עץ החיים. ואליהו, משום שהיה
מאותו רצון יותר מאדם אחר,
התקים.

ומשום כף כתוב אל נפשו, ולא
כתוב את נפשו, שהרי את נפשו -
זו הנקה. ואם תאמר ואל האשה
אמר - הפללות של זכר ונקבה
כשהיא בתוך הזכר, אז ואל
האשה אמר. את האשה - הנקה
לבדה, ולא של הזכר. כמו זה אל
נפשו - הזכר לבדו. את נפשו -
הנקבה לבדה ולא התפללות של
זכר. ומשום שהוא מצד הזכר
יותר מכל בני העולם, התקים
בקיומו יותר, ולא מת כשאר בני
העולם, משום שהכל הוא מעץ
החיים, ולא מתוך העפר. ומשום
כף הסתלק למעלה ולא מת כדרך
כל בני העולם, שכתוב (מלכים ב ב)

ויעל אליהו בסערה השמים.
בא ראה מה כתוב, והנה רכב אש
וסוסי אש וגו', שהרי אז התפשט
הגוף מן הרוח והסתלק שלא
כשאר דרך בני העולם, ונשאר
מלאך קדוש כשאר קדושים
עליונים, ועושה שליחות בעולם,
והרי פרוה, שהנסים שעושה
הקדוש כרוף הוא בעולם, נעשים
על ידו.

ובא וראה מה כתוב, וישאל את
נפשו. בראשונה וילך אל נפשו,
כמו שנתבאר בקיום, וכאן את
נפשו למות, העץ שבו שורה
המות, ושם נגלה עליו הקדוש
כרוף הוא, ככתוב צא ועמדת
בהר. מה כתוב אחריו? ואחר

למות, אילנא דביה שריא מותא. ותמן אתגלי עליה קדשא כרין הוא,